

Chaos in sprookjesland

Kindertoneel

voor en door kinderen

door

RACHEL LEVI

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **CHAOS IN SPROOKJESLAND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RACHEL LEVI** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2009 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **15** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Verteller
Sneeuwkonigin
Sprookjesfee
Roodkapje
Repelsteeltje
Tinnen Soldaatje
Klein Duimpje
Prinses op de Erwt
Moeder Roodkapje
Wold
Grootmoeder Roodkapje
Wolf
Vader van goudspinster
Koning
Lakei
Goudspinster
Meisje
Danseresje
Clown
Koning (2)
Koningin
Prinses
Lakei (2)
Hans
Grietje
Houthakker
Houthakkersvrouw

Scène 1 – Vertrek van de Sprookjesfee

De verteller (een kabouter-achtig type) komt op door de zaal, de mensen smullend aankijkend, hij heeft er zin in! Het doek gaat open, de verteller klimt het podium op en gaat op een paddestoel zitten.

Verteller: Hallo allemaal! Ik ben de beste verhalenverteller van het sprookjesbos en ik ga jullie vanavond weer een gezellig verhaal vertellen voor het slapen gaan! Zoals iedere week houden de sprookjesfee en de sneeuwkonigin een gezellige picknick, hier in het sprookjesbos. *(de sprookjesfee en de sneeuwkonigin komen gezellig babbelend op, met kleding picknickmand en koffer).* En zo te zien belooft het ook vandaag weer een gezellige dag te worden, geen vuiltje aan de lucht!

Sneeuwkonigin: *(kleding neerlegend en mand uitpakkend)* Er gaat niets boven een lekkere picknick in het sprookjesbos. Wat jij?

Sprookjesfee: *(een beetje afwezig)* Huh? Eh...nee... ik kan me inderdaad ook niets leukers indenken!

Sneeuwkonigin: Had jij de appels bij je?

Sprookjesfee: He? Wat zei je?

Sneeuwkonigin: Of jij de appels bij je hebt!

Sprookjesfee: Oh... Ja, hier. En ik heb koekjes en limonade en... *(beschaamd)* Ik moet je iets vertellen. Ga even zitten.

Sneeuwkonigin: Nou, nou...niet zo serieus.

Sprookjesfee: Het zit zo: ik heb besloten dat ik mezelf wat rust moet gunnen... Het is tenslotte niet niks om er altijd maar voor te moeten zorgen dat alles hier goed verloopt...

Sneeuwkonigin: O, is dat het! Gelukkig, je liet me schrikken. Ik dacht bijna dat er iets ergs aan de hand was! Natuurlijk moet je het iets rustiger aan doen! We gaan gewoon wat vaker picknicken!

Sprookjesfee: Nou, ik had eerder bedacht dat ik een tijdje naar Amerika ga!

Sneeuwkonigin: Wat?

Verteller: Wat?

Sprookjesfee: *(enthousiast)* Ja! Ik ga naar Amerika! Dat lijkt me nou zo machtig! Na alle verhalen die ik daarover gehoord heb, MOET ik er gewoon naar toe!

Sneeuwkonigin: *(beduusd)* Amerika?

Sprookjesfee: Ach, niet zo sip! Ik beloof jullie dat ik snel terug zal komen. En ik neem natuurlijk cadeautjes voor jullie mee!

Verteller: Maar wie neemt hier dan de boel van je over? *(sneeuwkonigin kijkt hoopvol)*

Sprookjesfee: Nou, niemand... Mijn sprookjesfiguren kunnen het best wel een tijdje zonder mij af. Ze kennen hun sprookjes op hun duimpje. Zelfs klein duimpje! *(lacht om haar eigen grapje)*

Sneeuwkonigin: *(teleurgesteld)* En wanneer vertrek je dan?

Sprookjesfee: Om eerlijk te zijn: NU! Mijn vliegtuig vertrekt zo!

Sneeuwkonigin: Dus daar was die koffer voor...

Sprookjesfee: Ja sorry, ik wist niet hoe ik het moest zeggen... Maar nu moet ik rennen.... Toedeloe, goodbye! *(overdreven Amerikaans. Steekt haar hand op en rent halsoverkop met haar koffer weg)*

Sneeuwkonigin: *(begint de spullen terug in de mand te laden en praat half in zichzelf, half tegen de verteller)* Nou, ze kan met een gerust hart weg gaan... ik hou wel een oogje in het zeil! *(gaat af)*

Verteller: De sprookjesfee naar Amerika en de sneeuwkonigin die wel een oogje in het zeil houdt? *(slaat zijn ogen naar de hemel en zegt tegen publiek)* Als dat maar goed gaat!

Scène 2 – De vloek van de sneeuwkonigin

Repelsteeltje, Roodkapje, Klein duimpje, de prinses op de erwt en het tinnen soldaatje staan en zitten op het toneel. Vanuit de coulissen horen we stemmen.

Stem 1: Mama, wil je me een sprookje voorlezen?

Stem 2: Natuurlijk, ik kom er zo aan! Kies er maar vast één uit!

Roodkapje: Ik hoop maar niet dat ze mij gaat voorlezen. Ik ben nog moe van gisteren.

Repelsteeltje: Ik word zo langzamerhand gek van dat ge-niemand-weet-niemand-weet-dat-ik-repelsteeltje-heet!

Tinnen soldaatje: Ik heb een hekel gekregen aan mijn sprookje. Elke avond word ik met het danseresje in de haard gegooid! Nou, daar word ik ook niet jonger op!

Klein duimpje: Ja, en ik... *(sneeuwkonigin komt op en ziet de klagende sprookjesfiguren, ze besluit om in te grijpen)*

Sneeuwkonigin: O jee, o jee, o jee, de sprookjesfee is nauwelijks een dag weg of het gaat als mis. Het is maar goed dat ik hier ben. Ik zal dit wel eens eventjes oplossen. Zo, zitten allemaal en luisteren!

Roodkapje: Nee, dat mag je niet doen! De sprookjesfee heeft er niets over gezegd dat we ineens naar jou moeten luisteren!

Prinses: Nee, ik vind ook dat je niet zomaar de boel kunt overnemen...

Klein Duimpje: Trouwens, wij luisteren alleen naar haar!

Allen: *(door elkaar)* Ja, ja! Hij heeft gelijk etc...

Sneeuwkonigin: Wat? Ik wilde jullie alleen maar helpen! Maar zoals gewoonlijk moet ik weer doen wat zij zegt! Het is niet eerlijk! Altijd moet ik maar naar haar luisteren. Ik ben het zat. Ik kwam hier om een oplossing te bieden, jullie zijn je sprookjes toch zat! *(krijgt een ingeving)* Jullie zijn je sprookjes zat? Dit is mijn kans!

Klein duimpje: Wat bedoel je daarmee?

Repelsteeltje: Je gaat toch geen gekke dingen doen?

Prinses: Vergeet niet dat de sprookjesfee je beste vriendin is!

Sneeuwkonigin: Was!

Tinnen soldaatje: Hoezo was?

Sneeuwkonigin: Vanaf nu ben ik hier de baas! *(trekt haar toverstaf)* Omdat jullie je sprookjes zat zijn, zet ik jullie allemaal in een nieuw sprookje! *(lacht)* Dan zullen we wel eens zien hoe bijdehand jullie dan blijven! Want jullie weten: van ruilen, komt huilen! En die vloek kan alleen verbroken worden als een van jullie zijn nieuwe sprookje tot een goed einde brengt, of als de sprookjesfee jullie komt redden! *(lacht hard om haar briljante plan, zwaait met haar toverstaf. Het begint hard te waaien. We horen het geluid van wind. De sprookjesfiguren waaien door elkaar heen, terwijl ze met hun armen maaien en hard 'nee' roepen. Ze raken allemaal door elkaar en waaien dan wild tollend en draaiend van het toneel af)*

Scène 3 – Repelsteeltje in Roodkapje

Repelsteeltje en de verteller blijven alleen op het toneel achter. Repelsteeltje kijkt beteuterd.

Repelsteeltje: Oh, dus ik moet beginnen?

Verteller: Ik denk dat ik moet beginnen. Met voorlezen bedoel ik... En dan zullen we zien!

Repelsteeltje: Zou ik het wel goed doen?

Verteller: Dat moeten we denk ik afwachten.

Repelsteeltje: En wat gebeurt er als ik iets fout doe?

Verteller: He, stel niet van die lastige vragen. Dat merken we dan wel! Kunnen we dan nu eindelijk beginnen?

Repelsteeltje: Ja ik denk het wel. Begin maar!

Verteller: Er was eens een meisje dat Roodkapje heette...

Repelsteeltje: Roodkapje? Roodkapje? Repelsteeltje zul je bedoelen!

Verteller: *(geïrriteerd)* Wat doe je nou? Zo breng je heel m'n sprookje in de war!

Repelsteeltje: *(ook boos)* Ja, nou en? Ik wil gewoon nooit van mijn leven

Roodkapje heten! Wat een stomme naam! En trouwens, ik heb niet eens een rood kapje!

Verteller: Wat? Heb je geen rood kapje? Maar Repelsteeltje, wat moet ik de kinderen dan vertellen?

Repelsteeltje: O, sufkop! Als je dat stuk over dat kapje nou overslaat, dan kunnen we gewoon beginnen.

Verteller: Nou, vooruit dan maar. Ahem. Toen Roodkapje, pardon, Repelsteeltje op een dag hoorde dat haar oma ziek was, ging ze onmiddellijk naar haar toe om koekjes te brengen.

Repelsteeltje: Ik heb helemaal geen koekjes.

Verteller: Naast je in die mand, domoor! (*moeder van Roodkapje komt op*) Maar goed, Roodkapje ging dus naar haar moeder om te vragen of ze eigenlijk wel naar oma toe mocht.

Repelsteeltje: Is dit mijn moeder?

Verteller: Ja-haa, dat is je moeder!

Repelsteeltje: Moeder, mag ik naar grootmoeder, koekjes brengen?

Moeder: Ja, dat is goed, maar je moet me wel beloven dat je rechtstreeks naar je oma toegaat, zonder te treuzelen. En denk eraan: niet met vreemde mensen praten en altijd op het pad blijven!

Repelsteeltje: Al goed, al goed. Nou, dag moeder!

Moeder: Dag Rood...

Repelsteeltje: Repelsteeltje!

Moeder: Dag Repelsteeltje! (*tegen verteller*) Mijn eigen Roodkapje was veel slimmer! (*moeder gaat af. Repelsteeltje ruikt aan een bloem. De wolf komt op*)

Wolf: (*in zichzelf*) Zo, die Roodkapje is wel lelijk geworden zeg! Maar ze blijft een lekker tussendoortje. Misschien lukt het me om haar vandaag te pakken te krijgen! (*loopt naar Repelsteeltje toe*) Zo, Roodkapje. Wat doe jij hier zo alleen in het grote bos?

Repelsteeltje: (*draait zich om en schrikt*) Een wolf !?! Er is mij niets verteld over een wolf!

Wolf: Nou, wat doe je hier?

Repelsteeltje: Ik ga naar grootmoeder, koekjes brengen. Haar huisje staat aan de andere kant van het bos.

Wolf: Maar waarom neem je dat weggetje daar niet? (*wijst*) Dat is veel korter...

Repelsteeltje: O, dat wist ik niet. Bedankt voor de tip! Dan ga ik daar wel heen! (*loopt weg*)

Wolf: (*lacht gemeen*) Hahaha, ze denkt echt dat die weg korter is. Nou, mooi niet! Hij is wel twee keer zo lang! Nu ben ik het eerst bij oma's huisje. Dit is mijn geluksdag! Nu kan ik eerst oma en dan Roodkapje opeten! (*lacht hard en loopt weg*)

FADE OUT.

(we zien een bed en een deur. Wolf komt op)

Wolf: Ah, hier moet het zijn *(klopt op de deur)*

Oma: Wie is daar?

Wolf: Roodkapje

Oma: Roodkapje, wat fijn dat je er bent. Trek maar aan het touwtje, dan gaat de deur vanzelf open! *(de wolf gaat naar binnen)* Maar jij bent Roodkapje niet!

Wolf: Ja, en Roodkapje is Roodkapje ook niet! Maar ik ben wel de grote boze wolf en ik ga je opeten! *(oma gilt en de wolf springt op het bed. Maakt smakgeluiden. Het wordt even donker. Oma gaat onder de dekens liggen (verstopt). De wolf ernaast, met het brilletje en mutsje op van oma. Repelsteeltje komt op en gaat op een steen zitten)*

Repelsteeltje: Wat ben ik moe zeg. Ik heb nooit geweten dat Roodkapje het zo zwaar had. Ik heb de halve dag moeten lopen! Maar ja, zij is het misschien gewend. Zoals ik mijn sprookje gewend ben. O, wat mis ik nu mijn eigen sprookje! *(zingt)* Niemand weet, niemand weet, dat ik Repelsteeltje heet... *(ziet dan plots het huisje van oma)* Hee! Zou dit het huisje zijn? *(loopt naar de deur en klopt aan)*

Wolf: Wie is daar?

Repelsteeltje: Repel... ik bedoel: Roodkapje

Wolf: Trek maar aan het touwtje, dan gaat de deur vanzelf open! *(Repelsteeltje gaat naar binnen)*

Repelsteeltje: Dag oma, ik heb een mand met lekkere koekjes meegebracht! Daar knapt u vast van op.

Wolf: Kom eens hier mijn kind.

Repelsteeltje: *(richt zich wanhopig tot de verteller)* Wat nu?

Verteller: Dat met die oren! *(tot het publiek)* O, wat is het toch een oen!

Repelsteeltje: Maar oma, wat heeft u grote oren!

Wolf: Dan kan ik je beter horen

Repelsteeltje: Maar oma, wat heeft u een grote ogen

Wolf: Dan kan ik je beter zien

Repelsteeltje: Maar oma, wat heeft u een grote tanden

Wolf: Dan kan ik je beter opeten! *(wolf springt uit bed, Repelsteeltje gilt. Ze rennen een paar rondjes rond het bed. Repelsteeltje rent dan het toneel af. De wolf roept haar na)* Wat ben je ineens snel geworden Roodkapje! *(dan rent ook de wolf het toneel af. Fade out. Als het licht weer aangaat zit Repelsteeltje te huilen op een steen. De sneeuwkonigin komt op)*

Sneeuwkonigin: Zo Repelsteeltje. Jij moest toch zo nodig een ander

sprookje? Nu zie je wat daar van komt! Je hebt grootmoeder gewoon in de buik van de wolf laten zitten en bent zelf weggerend! Het is een schande, je bakt er helemaal niets van.

Repelsteeltje: Mag ik alstublieft terug naar mijn oude sprookje? Alstublieft, ik zal nooit meer klagen!

Sneeuwkonigin: Daar ben je nu te laat mee Repelsteeltje. Te laat! Je bent ondankbaar geweest, je hebt geen respect getoond voor het sprookje waarin je leeft. Ik zal je moeten straffen. Ik verander je hart in ijs, net wat je toekomt!

Repelsteeltje: Nee! Niet doen!

Sneeuwkonigin: Ik doe het toch. Ik hoop voor je dat de anderen je nog redden, maar ik schat jullie kansen klein in! *(zwaait met haar toverstaf. Repelsteeltje schreeuwt het uit en staat dan plotseling stil. Hij ziet er mat en ijzig uit)* Repelsteeltje bakte er niets van. Misschien doet het Tinnen Soldaatje het beter in Repelsteel's oude sprookje! Kom jij maar mee mannetje. *(sneeuwkonigin neemt repelsteeltje mee. Onderwijl komt het tinnen soldaatje op. De sneeuwkonigin kijkt hem vuil aan. Het soldaatje kijkt vuil terug)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto